

A la part més baixa de l'avenc, a -230 metres de profunditat respecte a la boca de la Bargadera, es va muntar un bivac per tal de preparar l'intensa campanya de treball a fons, per eixamplar algun pas i desobstruir el punt final on quedàrem aturats l'any anterior. Degut a la morfologia de la zona del bivac i les condicions extremes de fred, 3°C, corrent d'aire i aigua, es va haver de muntar a uns 3 metres del terra i en el lloc més ample possible de més de 1,6 metres, per poder plantar una tenda flotant per a tres persones. Un entramat de cables ancorats entre paret i paret, una base plàstica per a protegir la tenda i un matalàs inflable, van ser els responsables de garantir, mínimament, l'estada de 6 persones durant tres dies a l'interior de la cavitat. Es feien relleus de 8 hores cada grup, o sigui que mentre tres treballaven els altres tres dormien i així durant tres dies. També hi havia dos equips de suport que van ajudar en el transport de material, tant en el descens com durant l'ascens.

Els resultats obtinguts han estat l'eixamplament i condicionament de diversos passos fins a la part més baixa, per tal de facilitar el pas per aquestes estretors amb el pesat material de desobstrucció. Es va poder superar l'estretor terminal on quedàrem aturats anys anteriors i es van aconseguir 20 metres lineals més amb un desnivell de 6 metres, fins a quedar de nou aturats. Des d'aquest punt es pot escoltar el soroll d'aigua que ens fa pensar que estem a prop del col·lector principal de tot el sistema. Topogràficament hi estem a uns 40 metres en línia recta i el fort corrent d'aire que circula per aquestes galeries ens dona coratge per seguir treballant de valent.

A finals d'octubre es va realitzar un segon intent per a continuar el treballs de desobstrucció a la part més baixa de l'avenc. A mesura que descendíem els pous observàvem que cada cop hi havia més aigua. Al arribar a la zona de treball, on teníem el campament muntat, veiem que cal fer mitja cua i tornar a la superfície. Per tot arreu cau aigua, sobretot al costat de la tenda, és impossible intentar un bivac, seria massa perillós. Així que abandonem l'intent i resignats, ho deixem per la campanya de l'any vinent.

Prospeccions a la zona Era Cauva (Era Tuca)

En aquesta zona, la que cau damunt mateix de l'antiga estació esquí de La Tuca, es va prospeccionar pels plans del Tuc de Miedia i els d'Era Cauva.

Es van localitzar diverses dolines sense una especial rellevància i un avenc amb símptomes d'haver-hi estat algun altre grup.

Aquest avenc presenta una boca força petita la qual dona pas a un estret pou d'uns 4 m. on a la seva base, parteixen dues galeries. La que va en direcció Nord, resta taponada per sediments i la que va en direcció sud, té tendència a anar baixant en rampa fins aturar-se en una estretor, de moment impracticable. No hi ha corrent d'aire.

Prospeccions a la zona del Barranc dera Aubeta

Els mapes ens indicaven que, tot resseguint la calcària

*Muntant el bivac al fons de la Bargadera durant la campanya "a fons".
Fotografia: Francesc Mas*

des de Bargadera fins a Valarties, hi ha una zona força plana entre 2200 i 2300 metres d'alçada i situada a la zona d'influència del sistema càrstic.

Aquesta zona queda ben delimitada al sud-est del pic Pujalbó, on s'inicia el barranc dera Aubeta. En uns 100 metres a la rodona es localitzen i es centralitzen mitja dotzena de dolines, totes elles força espectaculars i on s'hi escola, a la gran majoria d'elles, petits torrents. Està clar que ens trobem en una important zona d'absorció intermèdia del sistema Bargadera-Valarties.

Malauradament totes les dolines resten tapades de blocs i grava a excepció d'una d'elles, la més important, que engoleix la gran part de l'aigua que s'escola per aquesta zona.

Zona de l'Estanhot d'Escunhau

En aquest punt, on s'engoleixen les aigües de l'estany, hem estat remonent pedres pels quatre cantons, fins que en un costat ha aparegut la roca mare i s'entreveia un pas entre blocs. Ens centràrem en aquesta zona fins a deixar ben net un forat que d'entrada és força estret però prometedor, ja que hi ha corrent d'aire. També en un altre indret proper a l'estanhot d'Escunhau, s'ha treballat intensament en desobstruir un avenc. Aquest està situat aproximadament a l'Est de l'estany i a uns 2200 metres d'alçada, en un morro de calcària que sobresurt entre les lutites.

Es tracta d'un avenc molt vertical, de boca ample, però taponat de blocs i pedres on ha calgut importants treballs de neteja. En total s'ha baixat uns 6 metres de profunditat.

Cal destacar que l'equip format per unes 40 persones dels dos grups, ha estat de molta cordialitat i col·laboració absoluta, fet que ha portat, a l'assoliment dels objectius previstos en aquesta campanya. La unió de les dues cavitats ha comportat també la unió, encara més ferma, dels dos grups.

Jordi Icart